

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Hovedregelen om Udbyttebegrænsning i Forslagets § 1 gaar som nævnt ud paa, at der ikke under nogen Form maa fastsættes højere Udbytte til Aktionærerne, end hvad der svarer til Gennemsnittet af Udbytteprocenter for de 3 sidste Aar før Krigens Udbrud. Heraf følger, dels at Selskaberne ved Beregningen af Gennemsnitsudbyttet alene skal holde sig til det deklarerede Udbytte, medens eventuelle Friaktier ikke kan medregnes, dels at Selskaberne ikke ved Udstedelse af Friaktier eller ved Opskrivning af Aktiers Paalydende kan gaa uden for de Rammer, der er angivet i § 1. Det er dog fundet rimeligt at aabne Adgang til, at Selskaberne under nærmere angivne Omstændigheder kan udstede Friaktier eller opskrive Aktiers Paalydende, nemlig hvor Friaktieudstedelsen eller Opskrivningen modsvare en tidligere stedfunden Nedskrivning. En hertil sigtende Bestemmelse findes i Forslagets § 3, 1ste Stykke. I Paragraffens 2det Stykke er fastslaaet den almindelige Regel, at der under ingen Omstændigheder maa fastsættes højere Udbytte end forsvareligt under Hensyn til vedkommende Selskabs økonomiske Stilling og til de Driftsforhold, der maa regnes med paa Tidspunktet for Aarsudbyttets Fastsættelse — en Bestemmelse, som er helt overensstemmende med Aktieselskabslovgivningens almindelige Grundsætninger.

Som jeg nævnte det før under Omtalen af Bestemmelsen i § 1, skal de Selskaber, der agter at benytte Adgangen til at supplere Gennemsnitsdividenden, foretage en særlig Henlæggelse, som skal andrage det dobbelte af det Beløb, der betales ud over Gennemsnitsdividenden. I Forslagets § 4 er det fastsat, at denne Henlæggelse skal ske til en særlig Fond, Konjunkturfonden, og med Hensyn til denne Fonds Formaal og Anvendelse er det foreskrevet, at den alene maa anvendes til Dækning af Underskud og kun til Dækning af saadanne Underskud, som ikke kan dækkes af Aarets Overskud og af Selskabets øvrige Reserver ud over den lovmæssige Reservefond.

I § 5 fastsættes det i Lighed med Bestemmelserne i Loven af 30. Maj 1940, at Reglerne om Udbyttebegrænsning foruden for Aktieselskaber finder Anvendelse paa andre erhvervsdrivende Selskaber og For-

eninger med begrænset Ansvar, der har en Garantikapital eller en lignende ansvarlig Kapital.

Forslagets § 6 indeholder Reglerne om Begrænsning af Adgang til Udbetaling af Tantième og andre Vederlag. Det er fundet uforment at forny Bestemmelserne om Begrænsning af Adgang til at udbetale Tantième til Direktører og Funktionærer i Selskaberne. Paragraffen tager derfor kun Sigte paa at opretholde en Begrænsning af Vederlaget til Medlemmerne af Selskabernes Bestyrelse og Repræsentantskab og lignende Selskabsorganer. Jeg vil dernæst gerne understrege, at Bestemmelserne omfatter saavel de faste Vederlag, hvad enten de er bestemt vedtægtsmæssigt eller paa anden Maade, som de Vederlag, der fremtræder som Tantième, Gratiale eller lignende. Efter de foreslaaede Bestemmelser maa de paagældende Vederlag ikke overstige Gennemsnittet af de Vederlagsbeløb, der for de tre sidste Aar før Krigens Udbrud har været tillagt de paagældende Stillinger, dog er der fastsat den særlige Grænse, at der altid skal kunne udbetales et Beløb af indtil 2 000 Kr. aarligt til hvert Medlem af de nævnte Selskabsorganer. Som det vil ses, er Bestemmelsen om Vederlagets Størrelser knyttet til de paagældende Stillinger, saaledes at det ikke er afgørende, om et bestemt Bestyrelsesmedlem har virket i de tre Sammenligningsaar, der er Tale om, men det afgørende er, hvad der har været tillagt den paagældende Stilling i de tre nævnte Sammenligningsaar. Har et Selskab ikke tre Sammenligningsaar, er det bestemt, at der i saa Fald højst maa udbetales indtil 2 000 Kr. aarligt til hvert Medlem af det paagældende Selskab, medmindre Tilladelse til et større Vederlag gives. Herved vil det naturligvis blive taget i Betragtning, at det ikke er Tanken at foretage en ubillig Nedsettelse af tidligere fastsatte Vederlag, der ikke kan siges at være af urimelig Størrelse.

Da det i det hele maa anses for sandsynligt, at der ved Fastsættelsen af Regler som de her nævnte kan komme til at foreligge Tilfælde, hvor det maatte være ønskeligt og naturligt at fravige de fastlagte Grænser, er det i Paragraffen i al Almindelighed bestemt, at Handelsministeren, hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan gøre Undtagelse fra Reglerne om Adgangen